



NACZELNA IZBA PIELEŃNIAREK I POŁOŻNYCH

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych

NIPIP-NRPIP-OIE.060.89.2020

Warszawa, 23 marca 2020 r.

Pani

Marlena Małąg

**Minister Rodziny, Pracy i Polityki
Społecznej**

Szanowna Pani Minister

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o pilną zmianę przepisów reagujących wysokość wynagrodzenia i zasiłku chorobowego wypłacanego dla osób wykonujących zawód medyczny za okres choroby i odosobnienia w związku z chorobą zakaźną.

Propozycja zmian jest podyktowana ekstraordynaryjną sytuacją wynikającą z zagrożenia rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem SARS CoV-2 i koniecznością wprowadzenia szczególnych rozwiązań w zakresie zabezpieczenia społecznego dla osób zobowiązanych do bezpośredniego niesienia pomocy dla osób podejrzanych lub zarażonych wirusem SARS CoV-2. Nie ma obecnie żadnych wątpliwości, że takiego wsparcia ze strony władzy publicznej wymagają osoby wykonujące zawód medyczny, zarówno na podstawie umowy o pracę, jak i umowy cywilnoprawne.

Poniżej przedkładamy wstępne propozycje koniecznych zmian legislacyjnych:

Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 1040 ze zm.)

Obecnie art. 92 § 1 Kodeksu pracy stanowi, iż: „Za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek:

1) choroby lub **odosobnienia w związku z chorobą zakaźną** - trwającej łącznie do 33 dni w ciągu roku kalendarzowego, a w przypadku pracownika, który ukończył 50 rok życia - trwającej łącznie do 14 dni w ciągu roku kalendarzowego - **pracownik zachowuje prawo do 80% wynagrodzenia, chyba że obowiązujące u danego pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu; (...)**”.

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych proponuje nowy zapis 1a „(...) pracownik wykonujący zawód medyczny w przypadku choroby i odosobnienia w związku z chorobą

zakaźną zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia, chyba że obowiązujące u danego pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu; (...)"

Ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 645 ze zm.)

Obecnie art. 6 ust. 2 ww. ustawy stanowi, iż na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy:

1) w wyniku decyzji wydanej przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2) z powodu przebywania w:

a) stacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego,

b) szpitalu albo innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

3) wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów.

Z kolei art. 11 ust. 2 ww. ustawy stanowi, iż miesięczny zasiłek chorobowy wynosi 100% podstawy wymiaru zasiłku, jeżeli niezdolność do pracy lub niemożność wykonywania pracy, o której mowa w art. 6 ust. 2 ww. ustawy:

1) przypada w okresie ciąży;

2) powstała wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów;

3) powstała wskutek wypadku w drodze do pracy lub z pracy.

NRPiP proponuje dodanie w art. 11 ust. 2 ww. ustawy punktu 4 w następującym brzmieniu: „4) przypada dla osób wykonujących zawód medyczny w przypadku choroby i odosobnienia w związku z chorobą zakaźną. „

Z wyrazami szacunku

Zofia Małas

Z Małas
Prezes NRPiP